

ΕΡΩΤΙΚΗ ΔΙΑΧΥΣΗ

Το ερωτικό παιχνίδι του άντρα και της γυναίκας είναι μια μικρή εκδήλωση του παιχνιδιού όλης της ζωής. Το ζευγάρι γνωρίζει και ζει τους κραδασμούς που το διαπερνούν, συμμετέχοντας έτσι στις δονήσεις του Σύμπαντος. Αρχίζει πρώτα σαν ένας παλμός ερωτικός ανάμεσα στους δυο, που σιγά-σιγά μεγαλώνει, κι απλώνεται ολόγυρα.

Στην αρχή μιας σχέσης, ο ένας σκέφτεται τον άλλο μόνο και μαζί του θέλει να ζήσει τον έρωτα. Να εκφράσει τον πόθο, την αφοσίωση, τα συναισθήματά του. Να δώσει όλα τα ρεύματα της ζωής, που τον διαπερνούν, στο αντικείμενο της λατρείας του, αλλά και να πάρει από αυτό τις δικές του δυνάμεις.

Σιγά-σιγά, όλες τις ώρες της ημέρας, οι δυο ερασιτές αποκτούν ένα σταθερό σύνδεσμο μεταξύ τους. Αυτός είναι τα ποικίλα ρεύματα της ζωής, που ανακυκλίζονται από τον ένα στον άλλο. Όταν κάνουν έρωτα οι δυο τους, γίνονται μόνο ένα. Ένα σώμα και μια ψυχή! Αυτή η ενότητά τους εκφράζεται σαν λατρεία για όλα τα γνωρίσματα του συντρόφου τους. Κάθε μικρό του κομματάκι, κάθε εκδήλωσή του είναι αγαπητά. Το δέρμα του, το γέλιο του, η κουβέντα και η σιωπή του, είναι μέρη αξιολάτρευτα. Ο ένας ενώνεται με τον άλλο και αγαπά ακόμα και την αναπνοή του. Αφού υπάρχει η λατρεία, υπάρχει και η απλότητα. Ο ένας δίνει στον άλλο όλο του τον εαυτό, για να του προσφέρει τη βαθιά χαρά που νιώθει και ο ίδιος. Δίνει το πάθος του, που είναι αγάπη. Δίνει την τρυφερότητα, που είναι κι αυτή αγάπη. Δίνει το καθετί ανεπιφύλακτα, γιατί τίποτα δε φοβάται, αφού διακρίνει τη λατρεία που τον αγκαλιάζει.

Όσο η αγάπη των συντρόφων εδραιώνεται και μεγαλώνει, τόσο τα φράγματα σπάνε ανάμεσά τους. Στοιχεία κατακράτησης, ντροπής, επιφύλαξης διαλύονται οριστικά και γίνεται ο ένας μέρος του άλλου και συνέχειά του. Καθώς δίνει τον εαυτό του και γίνεται κομμάτι του συντρόφου του, μπορεί απλά να του ζητήσει ό,τι κι αυτός χρειάζεται. Ζητά ν' ακούσει λόγια, να νιώσει κάποιο χάδι, να δεχτεί κάποια ηδονή. Γιατί όλα αυτά δεν είναι πια κάτι άλλο από τον ίδιο. Είναι, μέσα από την ένωση που βιώνει, δικά του, όπως είναι και του ερασιτή ή της ερωμένης του. Το ερωτικό παιχνίδι

γίνεται μια συνεχής εναλλαγή ανάμεσα στους δυο. Μοιάζει σαν την ίδια την αναπνοή ενός ανθρώπου, όπου συνεχώς κάτι έρχεται και κάτι φεύγει από μέσα του. Έρχονται και φεύγουν τα ρεύματα ανάμεσα στους δύο, όσο αυτοί γίνονται ένα. Μοιάζει τούτη η αίσθηση σαν μια αναπνοή τέλεια, μέσα από την εναλλαγή των ρόλων. Δίνει ο άντρας, παίρνει η γυναίκα, εισπνέει τη ζωή του. Μετά δίνει η γυναίκα και γεμίζει τον άντρα με τη δική της ζωή, αυτή που εκείνος της προσφέρει. Παιχνίδι του έρωτα ασταμάτητο, που όταν ολοκληρωθεί την ώρα της σεξουαλικής επαφής, ακολουθεί το άτομο, σ' όλη τη διάρκεια της ζωής του. Μοιάζουν, έστω κι αν είναι μακριά, να βρίσκονται πάντα ενωμένοι. Μοιάζουν να ζουν τους κραδασμούς, να ρέει ανάμεσά τους μια ακτινοβολία, η ίδια η αγάπη του ανθρώπου για τον άλλον άνθρωπο.

Έρχεται σιγά-σιγά ένα καινούριο άνοιγμα μέσα στις καρδιές του αντρόγυνου. Δεν είναι πια ετούτη η καρδιά ένα όργανο του σώματος μόνο, που τροφοδοτεί με αίμα κάθε δικό του κύτταρο. Γίνεται η καρδιά ένα κέντρο δύναμης, που απλώνει την ενέργεια της έξω από τον εαυτό. Την απλώνει και τη διαχέει μέσα στον ερωτικό της σύντροφο κάθε στιγμή. Οι κύττοι της, δυναμωμένοι από τον πόθο, τις αισθήσεις και τα συναισθήματα, γίνονται κραδασμοί αγάπης τόσο δυνατοί, που θέλουν να αγκαλιάσουν κάθε μόριο του άλλου. Φροντίζουν να τον κυκλώσουν τρυφερά, να του προσφέρουν τη γεύση της ζωής, την τροφή της ύπαρξης. Η αγάπη γίνεται σαν μια πνοή, που περνά από τον ένα στον

άλλο και τον ποτίζει για να τον μεγαλώσει, ν' απλώσει τη συνείδησή του μέσα σε όρια απεριορίστα.

Και τότε γίνεται η αποκάλυψη μέσα στην ανθρώπινη συνείδηση. Μια αποκάλυψη τόσο όμορφη, τόσο συγκλονιστική! Καταλαβαίνει πως η αγάπη που νιώθει και ζει, δεν περιορίζεται σε έναν άνθρωπο. Δεν είναι δέκτης της αγάπης του μόνο τούτο το συγκεκριμένο κορμί, που κρατά στην αγκαλιά του και σβήνει ανεπιφύλακτα μέσα στη δική του αγκαλιά. Δέκτης της αγάπης του γίνονται όλοι οι άνθρωποι, όλη η ανθρωπότητα πάνω στον πλανήτη, αλλά και πέρα από αυτόν. Γιατί όταν η καρδιά σπάσει τα περιορισμένα της όρια, τότε έχει την ιδιότητα να διαχυθεί σε άπειρες εκτάσεις. Εκείνος που αγαπά έναν άνθρωπο αληθινά κι ολοκληρωτικά, ανακαλύπτει πως μέσα από αυτόν αγαπά την Οικουμένη. Όταν το άνοιγμα του μικρού ανθρώπινου εγώ πραγματοποιηθεί, τότε τα όρια του ανοίγματος αυτού είναι απεριορίστα.

Στέκεται ίσως λίγο έκπληκτος ο μικρός ανθρώπινος νους, μπροστά στην αποκάλυψη που του γίνεται. Γιατί σαν άνθρωπος, είχε αρχίσει να κτίζει μια σχέση με κάποιον, που η ψυχή του επιθυμούσε. Αλλά στην πορεία της σχέσης, βλέπει ότι η ψυχή είναι πολύ πιο μεγάλη από ό,τι φαίνεται. Καθώς ανοίγεται σε έναν άνθρωπο μόνο, αφού αυτόν βλέπει και γνωρίζει, βρίσκεται απροσδόκητα ανοιχτός για όλον τον κόσμο. Η αγάπη που αναπτύσσεται μέσα από μια επαφή, απλώνεται πολύ πέρα από αυτήν. Κι αν το σώμα του δεν είναι δυνατό να ενωθεί με όλα τα σώματα των

ανθρώπων, εντούτοις η αγάπη του απλώνεται σ' αυτούς και τους αγκαλιάζει.

Δεν είναι αλήθεια μαγική αυτή η λειτουργία; Δεν είναι απίστευτο, θα λέγαμε, πόσο εύκολα και γρήγορα γίνεται η μεταπήδηση από το μικρό εαυτό, σε ολόκληρο τον κόσμο; Γιατί αυτό που συμβαίνει, όταν κάποιος έρθει σε αληθινή ένωση με το σύντροφό του, είναι η γνώση της δυνατότητας μιας μεγάλης ψυχικής διάχυσης. Βλέπει πως καθώς αγαπά έναν άνθρωπο με την ψυχή του, μαθαίνει να αγαπά όμοια όλους τους ανθρώπους. Η γνώση αυτή του δείχνει πως πέρα από κάποια συγκεκριμένη μορφή, υπάρχουν οι ψυχές, που διαχέονται, απλώνονται, καλύπτουν το Σύμπαν. Τότε ο μικρός άνθρωπος γίνεται τεράστιος, γιατί η ψυχική του δύναμη διαχέεται σαν αγάπη, μέσα από το ένα συντροφικό κορμί, σε όλες τις ψυχές όλου του Κόσμου!

Η αποκάλυψη που του γίνεται για τις δυνατότητες διάχυσης, οδηγεί το νου σε μια λειτουργία πιο σφαιρική. Αρχίζει να σκέφτεται ότι δεν υπάρχει τίποτα στον Κόσμο, που να μην έχει μια βαθύτερη σκοπιμότητα, από αυτήν που είναι φανερή. Ναι, φυσικά, ο έρωτας υπάρχει και για τον έρωτα, αλλά πέρα από αυτόν, κρύβεται μια άλλη δύναμη. Κρύβεται η δυνατότητα διεύρυνσης του ατόμου, καθώς αυτό λειτουργεί ερωτικά. Ανακαλύπτει ότι οι παλμοί που τον διαπερνούν, δε σταματούν σε ένα άλλο άτομο μόνο, αλλά ρέουν απλά προς όλους και όλα όμοια. Συνειδητοποιεί ότι οι ενέργειες δεν είναι στατικές, όπως οι μορφές, γιατί κυλούν ασταμάτητα και απεριόριστα. Αυτές τις ενέργειες

αρχίζει και βιώνει πρώτα με την ένωση με έναν άνθρωπο και κατόπιν με τη διάχυση μέσα από αυτόν προς τους άλλους. Μήπως τελικά ο έρωτας δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά είναι ένας τρόπος και αυτός για την κατάκτηση ευρύτερων συνειδησιακών πεδίων; Μήπως το κάθε πράγμα στη ζωή είναι ακριβώς το ίδιο, δηλαδή ένα μέσο για κατάκτηση μεγαλύτερης συνειδητότητας;

Πού οδηγείται ο ανθρώπινος νους, καθώς αυτές οι σκέψεις αρχίζουν να τον προβληματίζουν; Βλέπει πως τα φαινόμενα, που τον κυκλώνουν, μπορεί να είναι απατηλά. Γιατί αν μέσα από τον έρωτα διδάσκεται τη διάχυση, τότε μέσα από το καθετί, μπορεί να μαθαίνει κάτι άλλο πολύ πιο ουσιαστικό. Μπορεί να μαθαίνει την ουσία της ζωής και να μην περιορίζεται στις εκδηλώσεις της. Όσο βλέπει μόνο τα φαινόμενα, τότε αναγκαστικά πρέπει να πάρει κι άλλα μαθήματα από αυτά, για να προχωρήσει στην αποκάλυψη της σημασίας τους. Όσο π.χ. έβλεπε στον έρωτα, μόνο αυτά που φαινότουσαν άμεσα, τότε δεν περνούσε στη διεύρυνση της συνειδησής του. Μέσα στο ερωτικό παιχνίδι, με τα πολλά ενδιάμεσα του στάδια, που προκαλούν χαρά και πόνο, κρύβεται μια κεντρική ιδέα, που το προωθεί και το προκαλεί. Αυτή είναι η αγάπη, που όταν εκδηλωθεί, παύει ο άνθρωπος να βασανίζεται από τα σκαμπανεβάσματα του έρωτα. Γίνεται και ο ίδιος η κεντρική του ιδέα, η πηγή που τον τροφοδοτεί και αρχίζει να παίζει με τις εκδηλώσεις της χωρίς να διέπεται από αυτές. Παίζοντας πια συνειδητά το ερωτικό παιχνίδι με το σύντροφό του, περνά κατόπιν στο επό-

μενο κεντρικό σημείο του παιχνιδιού. Περνά στη συνείδηση, που εκδηλώνει την αγάπη και τη μορφοποιεί σε έρωτα.

Με βάση αυτή τη σύλληψη, ο άνθρωπος μελετά τις εκδηλώσεις της ζωής και βρίσκει την κεντρική ιδέα, που αυτές εκφράζουν. Ανακαλύπτει πέρα από τις ποικίλες αντιθέσεις, τη βασική τους κινητήρια δύναμη. Αυτή μπορεί να είναι μια δύναμη, μια θέληση, μια γνώση. Αν όμως εμβαθύνει ακόμα πιο πολύ, τότε θα φτάσει στην αρχή όλων αυτών. Θα βρει την ίδια τη συνείδηση, την ουσία, που εκφράζεται παντού. Αφού παντού μέσα στο βάθος όλων των πραγμάτων βρίσκει την ουσία της ζωής, βλέπει πως πέρα από τις διάφορες μορφές, όλα είναι όμοια, όλα είναι ένα. Έτσι το παιχνίδι του έρωτα, αλλά και καθετί άλλο, απλώνει τη συνείδησή του και τον ενώνει όλο και πιο πολύ με την παγκόσμια συνείδηση όλων των πραγμάτων.